Redaktion
Linnésgade 22, St.
aabent 7-11 og 3-7.
Telefon
Nr. 5370.

Folkets Avis

Ekspedition
Købmagergade 38, 1.
aabent 8—8.
Telefon 5371.
Distribution
Linnesgade 22.

Nr. 4408 | Udgaar hver Dag. | 2 Øre. → Redaktør: Emil Rex. ← 2 Øre. | Mandag 18. April. | 1910.

Om

Bona's Planto Margarine

skrives: Vi anvender **daglig „Bona Plante Margarine“** her paa **Skolen** og finder **Kvaliteten fortrinlig.** Den egner sig udmærket saavel til **Bordbrug** som til **Bagning** og **Stegning,** og vi kan absolut **anbefale den til enhver Husmoder.**

Den Suhrske Husmoderskole.

Slibning udføres ved elektrisk Drivkraft.

HUSK · Danmarks bill. Specialforretn. i uovertrufne Symaskiner. G. J. Olsen, Nikolajg. 4. Forl. ill. Prisl. Billig Arbel. St. Rabat for Kontant.

Blod paa Tanden.

Som Trolde, der lugter Menneskeblod, farer Missionens Fanatikere frem efter Ofre. Man siger, at naar en Bjørn først har faaet Blod paa Tanden, nedlader den sig nødigt til at æde Bær, som den ellers i sine unge Dage godt kan slaa sig til Taals med. Akkurat paa samme Maade gaar det Fanatikere, naar de først er kommen paa Krigsstien, slaar de alt ned for Fode; saa er det for Resten lige meget, hvad Retning eller Mission de tilhører.

Man kan se et Fingerpeg i den Retning hos Afholdsfanatikerne, der efter længe at have kæmpet mod Beværterne nu kaster sig over Bryggerne og begynder paa et rasende Felttog mod disse.

Og endnu tydeligere er Fingerpeget i det Felttog, som Præsterne har indledet mod Forlagsboghandlerne. Holmens Provst, Hr. Fenger, populært kaldet „den lille Finger“, har endog udset sig vort største og mest ansete Forlag, Gyldendal, til Offer. Efter at Bladene har faaet deres Svovlprædiken, skal Bøgerne nu have det sorte Stempel paatrykt.

Saaledes gaar det altid med Fanatismen. Den skal have Afløb enten det ene eller det andet Sted; intet er d'Herrer helligt eller helligt nok.. De, som skaanes i Dag, angribes i Morgen. Naden kommer efterhaanden til alle, og derfor bør man være forsigtig med at le ad disse blodtørstige Trolde, inden man aner det, har man dem over sig, enten man saa har med Blade, Bøger eller Bajerskøl at gøre. De har faaet Blod paa Tanden og smagt Menneskekød; de helmer ikke, før de ligger 3 Alen under Jorden med en forsvarlig Pæl rammet gennem Skroget.

Foreløbig kan alle Byens Boghandlere nu vente sig en Omgang, saafremt de ikke hører til den lille Flok, der gør i Hellighed. For der skal i denne Tid særlig laves Støj og hvirvles Støv op. Det gælder nemlig om at dække de Udskejelser, Missionen har gjort sig skyldig i.

Kastelstyven hentes hjem.

I Lørdags modtog Kastellets Kommandant, Generalløjtnant Gørtz, og Auditør Nellemann gennem det danske Udenrigsministerium den officielle Meddelelse om at den belgiske Regering i Brüssel intet har at indvende imod, at Kastelstyven udleveres til de danske Myndigheder.

Samtidig fik Auditøren Meddelelse om, at de ca. 6000 Kr., som Tyven var i Besiddelse af ved Anholdelsen, er til Disposition gennem Nationalbanken i Antwerpen.

Kastelstyven, Militærarbejder Nr. 614, Hansen, stjal, som bekendt, 12,000 Kr. af 1. Regiments Pengekasse, men de 6000 Kr. foldede han op paa en Uge sammen med et flamsk Pigebarn.

Den 9. Marts blev han anholdt af Politiet i Antwerpen og har saaledes siddet arresteret i over en Maaned. Han ser ikke ganske ud som ved sin Afrejse her fra Byen, idet han allerede i Hamborg lod sig maskinklippe over hele Hovedet, ligesom han lod sit Skæg barbere af.

Opdagelsesbetjent Brünniche af Københavns Politi, der fulgte Flygtningens Spor lige til Bremen, afrejser i Dag til Antwerpen for at hente den celebre Typekvægt hjem.

Dagens Krønike.

Der er Selskab, og Husmoderen gør alt for at nøde sine Gæster til at spise, især sin Bordkavaler. „Det maa De virkelig smage! Det maa De virkelig prøve! For min Skyld!“. Saadan bliver hun ved. Tilsidst orker Bordkavaleren ikke mere, og i sin Fortvivlelse hvisker han til sin Sidemand „Jeg tror, Gud døde mig, Konen har sat sig i Hovedet, at jeg skal æde mig ihjel, for hendes Skyld!“

Mon vi i det hele taget ikke herhjemme gør lidt for meget af at nøde vore Gæster til at spise? Hvert Øjeblik hører man gerne Fruen udbryde: „Men De spiser jo ikke! Spis dog!“, selv om hun afbryder den interessanteste Konversation. Der er jo nok Gæster, som er saa tilageholdne, at de virkelig trænger til Opfordring om at spise, men de fleste skal nok tage for sig. Og det vilde være mindre Besvær for Husmoderen, og der vilde blive mere Madro ved Bordet.

Naturligvis.

— Det er dog en skrækkelige Hoste, Du har.

— Hvad vilde Du gøre i mit Sted?

— Ogsaa hoste.

* * *

Skoledrengen (ved Billetkontoret): „Jeg vil gerne have en Billet til Helsingør.“

„Hvilken Klasse?“

Drengen: „Anden Mellemskoleklasse.

* * *

Moderen: „Hvorfor græder lille Peter?“

Søsteren: „Jo, han har gravet en Grav i Grusbunken, og nu er han ked af, at han ikke kan tage den med hjem!“

* * *

Desværre.

— Hvorfor giftede Du Dig ikke med den rige Bryggers Datter?

— Hun var baade dum og grim og —

— Ja, hvad saa!

— Og saa vilde hun ikke have mig.

Skudt sin Moder.

Fra Paris skrives til „Folkets Avis“:

En 60-aarig Enkefru Wachs blev i Dag i sin elegante Lejlighed i Avenue Henri Martin ved Boulogneskoven skudt af sin 30-aarige Søn Gustav.

Sønnen lod sig godvillig arrestere og forklarede overfor Politiet, at Grunden til hans Handling var den, at hans 60-aarige Moder i al Hemmelighed havde giftet sig med en 25-aarig Ungarer med 3 Børn.

Netop i Dag skulde Ægtemanden og hans 3 Børn flytte ind i Lejligheden, og han var derfor af Moderen anmodet om øjeblikkelig at flytte ud. Hans Moders Formue paa 3 Millioner vilde ved hendes Ægteskab blive delt. Gaston.

Ildebrand i Hellerup.

De elektriske Ledninger sætter Ild paa en Ejendom.

Igaar Formiddag var Elektrikeren fra Hellerup Elektricitetsværk i Arbejde med Lysledningen ved Hellerup Viadukten.

Oppe paa en af de høje Taarnvogne stod en Mand med en løsklippet Stikledning til Strandvejen, da Hestene for Vognen pludselig rykkede, og Manden tabte derved Ledningen, som faldt ned paa Køretraaden. Der opstod nu en Kortslutning paa Ledningerne, der fører ud til Bomforpagter Hansens Ejendom paa Strandvejen Nr. 94, og et Øjeblik efter stod Lejligheden i Flammer.

Brandvæsenet tilkaldtes og blev hurtig Herre over Ilden, men forinden var der dog brændt en Del Møbler paa 1. og 2. Sal.

Fra Elektricitetsværkets Side betegnedes det skete som et Ulykkestilfælde, der næppe vil gentage sig.

Marskandiser Petersen har mistet sin Kone, og efter hendes Død kommer han op til Doktoren for at betale Regningen.

— Det bliver 75 Kroner!

— 75 Kroner! siger Petersen forskrækket, saa var det jo næsten bedre, at hun slet ikke var død!

* * *

A.: Hvad er det for et Dyr, som har to Øjne, men ikke kan se, to Ører og ikke kan høre, fire Ben, som det ikke kan røre men som alligevel kan hoppe lige saa højt som Rundetaarn?

B: ???

A.: Det er en død Kat!

B.: Den kan da ikke hoppe!

A.: Nej, men det kan Rundetaarn jo heller ikke!

* * *

En lidt anløben Person kommer ind i en Materialhandel og beder meget indtrængende om at faa Lov til at laane et Glasrør. Han faar sit Ønske opfyldt, men kommer lidt efter, meget nedbøjet, og leverer Røret tilbage.

— Jeg fik ikke Brug for det.

— Hvad skulde De egenlig bruge det til?

— Jo, se, jeg havde tabt en Pægt Brændevin her henne i en Port, men nu er det mig ikke muligt at finde Porten.

Nikola Sko-Sværte er den bedste .....og bruges af de allerfleste

Mark Twain døende.

En af Verdens mest kendte Forfattere, den amerikanske Humorist Mark Twain ligger for Døden ovre paa sit Gods i Comecticut. Mark Twains Liv har formet sig ret eventyrligt. Han er født 1835 i Florida. Hans virkelige Navn er Samuel Langhorne Clemens. Tretten Aar gammel blev han sat i Bogtrykkerlære, og efter at være udlært arbejdede han ved forskellige Blade. Pludselig slog han sig saa paa Sømandslivet paa Mississippifloden, hvor han i 1857 blev Lods paa en Damper. Men allerede i 1862 slog han ind paa en ny Levevej — Journalistiken. Han skrev Bynyt til et stort Blad i New Orleans, og her benyttede han Mærket „Mark Twain“. Ordene er det Raab, som gives ved Ladningen ombord i Skibene, naar man finder 2 Favne Vand (Mærke to!) Og under det Mærke er Samuel Clemens bleven verdenskendt som ingen anden nulevende Forfatter.

I 1867 slog han sig udelukkende paa at skrive humoristiske Bøger. De udkom i uhyre Oplag og skaffede ham en kolossal Formue.

Forøvrigt er Mark Twains Produktion langt fra af den intetsigende Art, som hans mangfoldige Efterligneres. Man finder ofte i det grovere humoristiske Skyts smaa ægte Perler af lødig Art. I en af sine sidste Fortællinger gør han saaledes gældende, at „den største Forskel paa en Kat og en Løgn er, at en Kat ikke har mere end 9 Liv — — — Adam var et Menneske lige som vi andre. Han vilde ikke have Æblet for Æblets egen Skyld, men blot fordi det var forbuden Frugt. Fejltagelsen ved Syndefaldet bestaar simpelthen i, at det ikke blev Adam forbudt at æde Slangen, ellers havde han gjort det af med selve Djævelen.“

En Særegenhed hos Mark Twain var det at han kun kunde skrive, naar han laa i Sengen. Alle hans Bøger er skrevne paa den Maade. „Sengen er Menneskets bedste Ven næst efter Døden“, hævder han.

Den sjette Sans.

„Folkets Avis“ indbyder herved vore kære Læsere til en meget interessant Seance om det saa aktuelle Spørgsmaal „Den sjette Sans“.

Forestillingen finder Sted i Bladets Kælderetage — under Stregen — hvor vore Feuilletoner residerer, og den gentages daglig — desværre kun i en stærkt begrænset Tid.

„Den sjette Sans“, som man altsaa skal læse om i vor nye Feuilleton, er en udmærket Fortælling af en aandrig Franskmand E. Delpit. Han har af en Særling af Videnskabsmand faaet en Lorgnet med Glas, slebne efter en special Methode, og som viser Beskueren det Ansigt, han vil betragte, omtrent som naar man betragter et Ansigt i et Hulspejl.

Minespillet træder frem i en Grad, som vore ufuldkomne Hverdagsøjne slet ikke har Anelse om, men som bekræfter den Lærdes Paastand, at et Menneske, som taler eller blot søger at vise sin Interesse, altid forraader sine hemmelige Tanker ved sit Minespil. Det ubevæbnede Øje er blot for svagt til at se det. Kun det meget stærke Minespil under Indvirkning af Vrede, Forundring, Kærlighed, Ydmyghed osv. forstaar vi; men alle de utallige Nuancer, som røber Falskhed, List, Bravhed eller Enfoldighed, og som det almindelige Menneske ikke opfatter, det ses gennem den magiske Lorgnet, som Helten i vor Fortælling besidder.

Pas paa „Den sjette Sans“, naar den paa Onsdag optræder i „Folkets Avis“. Læs den, og naar den altfor snart er sluttet, vil De synes saa godt om den, at De blot vil beklage, at den ikke var længere.

Hospitals-Tvang.

Et Sygekasse-Forhold, der bør afskaffes.

Den Sygekasse-Affære, vi har omtalt, giver et greit Billede af den Hospitals-Tvang, der paalægges Sygekassemedlemmerne.

I dette specielle Tilfælde nægtede en Sygekasse at yde et Medlem hans retmæssige Understøttelse, fordi han ikke vilde paa Hospitalet for anden Gang. Han havde flere Lægers Udsagn for, at et fornyet Hospitalsophold snarere vilde skade end gavne ham, men ikke desto mindre fordrede Sygekassen, at han skulde indlægge sig.

Sygekasselægen, der oprindelig var af den Mening, at et Rekreationsophold paa Landet vilde gavne Manden bedst, maatte tilsidst passere Ordre fra Sygekassen og skrive Hospitalsseddel til Patienten. Lægens Autoritet gjaldt med andre Ord ikke en Døjt overfor Sygekassens Krav om Hospitalsindlæggelse.

At dette er et ganske umuligt Forhold behøver vist ikke at belyses nærmere.

Gennemgaaende er denne Hospitals-Tvang saa indgroet i vore Sygekasser, at der, naar Sygekasseloven skal revideres, bør rejses en kraftig Protest herimod, saa at dette meningsløse og uretfærdige Forhold kan blive afskaffet.

Her i Byen, hvor der i saa høj Grad mangler Hospitalsplads for en stor Mængde Syge, som virkelig trænger til Hospitalspleje, er det ganske urimeligt og i høj Grad farligt for den almindelige Sundhedstilstand, at Sygekasserne optager Pladsen paa Hospitalerne i mangfoldige Tilfælde, hvor Hospitalspleje slet ikke er nødvendig.

Lægerne burde være de første til at erkende Hospitals-Tvangens Urimelighed — og adskillige af dem gør det ogsaa! — men der er dog endnu en god Portion Sygekasselæger, der for deres private Praksis Skyld søger at glide saa let hen over deres Sygekassepraksis som muligt og derfor smider Patienter paa Hospitalet, selv om de lige saa godt, om ikke bedre, kunde behandles i Hjemmet.

Fodbolden.

O. B. I. sejrer over B. 93 I.

Det var en god og interessant Fodboldkamp, der i Gaar Eftermiddags udspilledes paa B. 93's Bane i Øster Alle mellem B. 93 I og O. B. I.

Sidste Søndag sejrede O. B. ganske vist over Akademikerne, men man ansaa dog B. 93 for sikker Vinder i Gaar. Men det skulde blive anderledes; thi O. B. sejrede med 3 Maal mod 2.

B. 93's gode Spillere, som Harald Hansen og Lundgreen, slog ikke til overfor O. B.'s trænede Hold. Dertil kom, at Tannenberg, der kan spille godt, i Gaar var umulig og løb i Vejen for sine egne Kammerater.

Spillet i Gaar var til Tider ret livligt fra begge Sider, thi begge Holdene mangler endnu en Del i Teknik og Sikkerhed, for mange Bolde gaar tabt.

I første Halvleg fik B. 93 et Maal ved et Frispark, men O. B. fik et rigtig regulært Maal ved at centre Bolden.

Straks i anden Halvleg fik B. 93 et Maal til, ogsaa ved et Frispark, mens O. B. ved et meget pænt Spil plantede Bolden to Gange i Modstanderens Maalnet.

I næste Maaned begynder de internationale Kampe, men det skal blive morsomt senere hen paa Sæsonen at se en Revanchekamp mellem O. B. og B. 93.

Domingo.

Ballon ramt af Lynet.

4 Mennesker dræbt.

Fra Bitterfeld gik Lørdag Aften Ballonen „Delitzsch" op med 4 Passagerer, Ballonens Fører, Købmand Karl Luft fra Bitterfeld, der foretog sin 25. Ballonfart, endvidere Herrerne Leuchsenring, der som Medlem af Luftskibsselskabet skulde uddannes til Ballonfører, og Hocker og Graupner fra Leipzig.

Ballonen kom ind i et Uvejr, blev ramt af Lynet og styrtede ned fra en betydelig Højde. Ballonens Hylster sandtes ved Reichensachsen, og i nogen Afstand sandtes den sønderslaaede Gondol og de fire Passagerer. Deres Legemer var knuste, og det har ved Ligtynet vist sig, at de alle har været ramt af Lynet.

Af de Dødes Ansigter kan man tydeligt læse deres frygtelige Dødskamp. Den første, som opdagede Ulykken, var en Bonde. Han hørte et voldsomt Brag og troede, det var Lynet, som var slaaet ned, men saa opdagede han Gondolen i et Kirsebærtræ. To af Ligene laa paa Jorden, de to andre hang i Gondolen; de Dødes Hænder var krampagtigt knyttede.

Arresteret Grevepar.

Grev og Grevinde Anby de Glatigny er bleven arresteret i Tours paa Anmeldelse af en amerikansk Millionærfrue, som de har solgt værdiløse Malerier under Foregivende af, at det var ægte Corrego'er og Murillo'er.

80 Mennesker døde af Sult

Berlin, 18. April. (R. B.) Til „Die Morgenpost" telegraferes fra Smyrna: I Landsbyen Eghin i Australien, der væsenligt beboes af Armeniere, har der i nogen Tid hersket stor Hungersnød og smitsomme Sygdomme.

For nylig er der alene paa en Dag død 80 Personer af Sult.

Aarets første Tordenvejr.

Er det Kometen eller Ætna? — Lydnedslag i Raadhustaarnet.

Ved 7-Tiden i Aftes traf der et heftigt Tordenvejr henover Byen. Allerede ved 4-Tiden var der faldet enkelte Draaber, men nu styrtede Regnen ned i Strømme, og samtidig jog det ene Lyn efter det andet i Zigzag hen over Himlen.

Enkelte aflagde ogsaa Jorden Besøg. Kl. 7,34 slog et Lyn ned i Raadhustaarnet og standsede Taarnuret; det har dog næppe taget synderlig Skade. Men Byens Befolkning liggede hele Aftenen forgæves efter Uret; der var nemlig ikke tændt Lys bag Skiven, da man ikke vilde narre Folk.

Samtidig med, at Taarnuret gik i Staa, standsedes alle Raadhusets 50 Ure, der holdes i Gang og reguleres fra det store Ur.

Den saa tidlig Torden plejer at varsle om en varm Sommer. Det var dog ikke herom Samtalen igaar hovedsagelig drejede sig. Kometen stod Folk i Hovedet, og de satte dens nære Ankomst i Forbindelse med Uvejret.

En nærmere Forbindelse har dette Uvejr, der som andet Steds i Bladet omtalt, har hjemsøgt baade Tyskland og England, sikkert med Ætnas Udbrud. Vi plejer altid at faa Efterdønningerne, naar Vesuv eller Ætna laver Ulykker. Selv Mont Pelées Udbrud paa Martinique fik vi et Eftersmæk af i Form af Torden og Storm.

Kampen om Redningsbaadene.

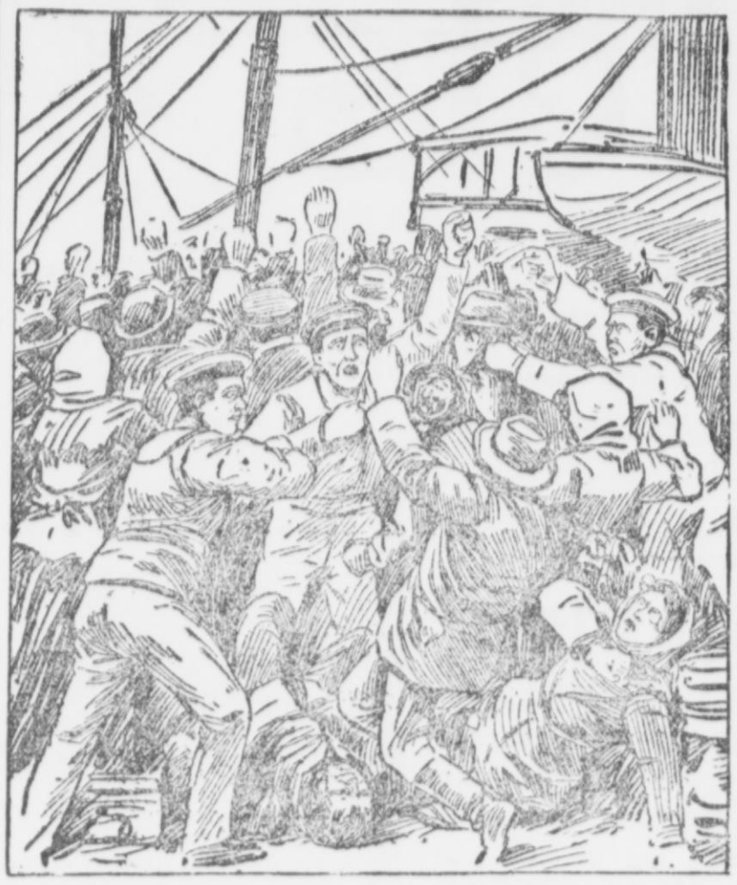

Da Damperen „Cairanron" forleden løb gennem Kanalen, udbrød der, som telegrafisk meddelt, Ild i dens Kulrum. Andre Dampere ilede til Hjælp og optog dens Passagerer, men ved Overføringen af Passagererne opstod der en vild Kamp om Redningsbaadene.

Mandskabet, der forlangte, at Kvinderne først skulde gaa fra Borde, maatte slaas med de mandlige Passagerer, og der saaredes en Del under den brutale Kamp. Det er denne Panik, Tegneren har gengivet paa ovenstaaende Billede.

Koncert i Raadhuset.

Skuespillerforeningen havde sikret sig en ualmindelig flot Assistance i Gaar til sin 30-Aars Jubilæumskoncert. Heroldtignende Ovationer blev Hr. Helge Rissen tildelt efter hans klangskønne Udførelse af Solo'en i Griegs „Den store hvide Flok".

Frk. Odervald Lander fik en Succes paa en Arie af „Wilhelm Tell", men fik samtidig Lejlighed til at vise, at lønnere, end hun sang Griegs „Det første Møde", kan den ikke synges. Bell canto Koret sang herligt, og vore to Kammersangerinder Frk. Krarup Hansen og Ida Møller foredrog med ualmindelig fin Intonation en Duet af „Lakmé".

Det kvindelige Strygeorkester viste atter, hvor fint og kønt det kan spille. Alt i alt en Koncert, som man kun havde Grund til at glæde sig over. Der var — desværre — kun omtrent udsolgt.

Hedevig Quiding.

Politi-Undersøgelsen mod Café „Vega".

Overbetjent Jepsen har i den forløbne Uge afholdt en Række Forhør i Anledning af den til Politidirektøren indsendte Klage over Antiautomatkafeen „Vega" i Skindergade 29. Ialt er der afhørt hen imod en Snes Vidner, som paa forskellige Tider har besøgt Kafeen, og det er bl. a. konstateret, at der i flere Tilfælde er udskænket Spiritus til Mindreaarige.

Den afslørede Røverhøvding.

Forfatteren Karl Mays forunderligste Eventyr. — Alle de andre er opdigtede og tyvstjaalne.

Processen mod den berømte nu 68-aarige Forfatter Karl May har vakt voldsomt Røre i Tyskland. Den Mand, der har afsløret ham, er Sekretæren for Berlins Fagforeninger Lebius. Han har i Retten bevist følgende:

Karl May skulde i sine unge Dage være Lærer. Paa Seminariet stjal han som en Ravn, men han forstod at dække sig mod Mistanke. Fra en af Kammeraterne havde han imidlertid stjaalet et Guldur og fra en anden en sølvbeslaaet Merskumspibe. Disse to Tyvekoster forærede han sin Fader, og da denne noget efter aflagde Besøg i den By, hvor Seminariet laa, for at hilse paa Sønnen havde han Piben med.

Da han kom til Pensionatet, hvor Sønnen boede, var denne ikke hjemme; derimod traf den gamle, der stolt røg paa sin Pibe, nogle af hans Kammerater og blandt dem Pibens rette Ejermand. Han lod som ingen Ting, men spurgte kort efter den gamle, hvad Klokken var. Saa trak gamle May Guldueret frem og fortalte, at baade det og Piben var Gaver fra hans kære Søn; nu var alle klar over, hvem der var Ophavsmanden til de mange Tyverier.

Karl May fik et Par Aars Fængselsstraf, og efter Affoningen tog han for Alvor fat paa Forbryderhaandværket. Han stjal og røvede, til han paany kom i Tugthuset. Det dæmpede ikke hans Mod; han tog fat igen, og da han havde udført et stort Juveltyveri flygtede han til Italien. Herfra vendte han nogle Aar senere tilbage, men Politiet fik hurtigt Færten af ham, og sammen med en Desertør flygtede han da op i de schlesiske Bjerge, hvor de to Kommerater samlede en hel Røverbande om sig.

Deres Specialitet var at overfalde rige Bønder og Bønderkoner, naar de vendte hjem fra Marked. Det lykkedes dem længe at undgaa Politiet, men tilsidst indsaa de, at de vilde blive grebne. Da fik May en lys Idé. Blandt hans Oplag i Røverhulen var der ogsaa en Fængselsbetjent-Uniform, som han havde trukket af et af sine Ofre. Den tog han paa, bandt sin Kammerats Hænder og førte ham igennem Soldaternes Ring, idet han sagde: Se nu at fange de andre af Banden!

Senere blev han dog nappet og maatte mange Aar i Tugthuset.

I sine Rejsebeskrivelser fortæller han jo, at han har farret hele Verden rundt. Lebius har dokumenteret, at udover den foromtalte Affikler til Italien, har Karl May indtil Aaret 1900 ikke været udenfor Tysklands Grænser. Alle hans Eventyr er tyvstjaalet, sammensnikket Gods fra fremmede Bøger.

Ved Siden af sin Romanvirksomhed har denne tidl. Røver og Tugthusfange, i hvis slotslignende Villa alle Dresdens Berømtheder flokkedes, og hvor Kongen var en daglig Gæst, ikke alene været en flittig Medarbejder ved Katolikernes hellige Skrifter, men forfattet Dynger af slibrige og usædelige Skrifter, der spredtes over Tyskland og Frankrig under et opdigtet Forfatternavn.

Det er Karl Mays store Livs-Eventyr, det eneste sande Karl Maysske Eventyr.

„Oproret" i Korsgade.

Justitsministeriet beordrer ny Undersøgelse i Politisagerne fra Erritzøe-Affæren.

„Folkets Avis" bragte for nogen Tid siden et Par Referater fra den offenlige Politirets 2. Afdeling, hvor Assessor Riise behandlede de mange Rapporter, som Politiet paa Nørrebro havde optaget over Byens Borgere i de berømmelige Sabroe-Dage, hvor Vagermester Erritzøe samlede Oplob ved at udstille sit Barn i sine Vinduer i Korsgade.

Vi oplyste allerede den Gang, at en stor Del af de Tiltalte ikke var til Sinds at finde sig i Politirettens Bødedomme, men agtede at indanke Sagen til Justitsministeriets endelige Afgørelse.

I et af disse Tilfælde, hvor en Cigarhandler Frederiksen og Hustru, Korsgade 50, tillige besværede sig over Inspektionsbetjent Jensen og Betjent Nr. 390, Andreasen, har Justitsministeriet beordret kriminel Undersøgelse og nye Forhør optaget.

De Tiltalte havde nemlig en halv Snes Vidner paa, at de ikke havde deltaget i noget som helst Oplob, men Assessor Riise afhørte ingen af disse Vidner.

For et Par Dage siden blev Vidnerne — ialt elleve i Tallet — tilsagt til at møde paa Fælledvejens Politistation, hvor der blev taget Rapport over det passerede.

Vi skal nærmere holde vore Læsere a jour med, hvad der videre passerer i denne og de efterfølgende Sager af samme Art.

Anton Gylling.

„Ugebladet" bringer hver Uge et Afsnit af en spændende Roman.

4 Ekspeditricer arresterede i det ny Varehus.

I Varehuset i Frederiksberggade, hvor man fra den første Dag af har holdt et vaagent Øje med Personalet, for at der ikke skulde gaa for stærkt Svind i Varelageret, har man i Lørdags skredet til at lade 4 unge Ekspeditricer anholde for Tyverier.

De fire unge Damer er faldet for Fristelsen og har begaaet Brugstyverier, hvad Hundreder af unge Ekspeditricer og Ekspedienter før dem har gjort i større eller mindre Grad uden at blive straffede.

Det forekommer os, at Sagen burde have været ordnet med nogle alvorlige Advarsler og Afskedigelser. Derved vilde megen Sorg og megen Ulykke være undgaaet.

Kioskbudet og Cykletyven

En velklædt 40-aarig Mand Henrik Hansen kom i Lørdags cyklende gennem Slotsholmsgade, da han udfor Ministerialbygningen saa en Cykle staa og vente paa sin Ejermand.

Hansen sprang af sin Cykle, tog den fremmede Cykle paa Ryggen og cyklede videre. Han tog sig imidlertid ikke i Agt for en Kioskdreng, der saa, hvad han bedrev, og cyklede efter ham. Da Drengen paa Kongens Nytorv saa en Betjent, løbe han op paa Siden af Tyven og væltede ham.

Tyven protesterede, Drengen lo, og saa fulgtes man med Betjenten til Stationen.

Det viste sig her, at Hansen var en længe eftersøgt Cykletyv.

Nyheder

18. April.

Indbrud paa Korsør Jernbanestation.

Forrige Nat har en Tyv brudt ind paa Jernbanestationen i Korsør. I Restaurationen har han tømt Pengeskuffen og hugget en Del Vin og Cigarer.

En 70-aarig Tyvekvinde.

I Lørdags kom en 70-aarig Kone op til en Pantelaaner i Borgergade. Medens Pantelaaneren gik ind i et Bagværelse, gik den gamle Kone indenfor Disken og stjal 3 Lommeure og 50 Kroner fra Pengekassen. Pantelaaneren kom lige tidsnok til at fange hende. Hun har været straffet mange Gange og hedder Antoinette Bohr.

Svindleren Ludvigsen.

Den ofte tidligere her i Bladet omtalte Mathias Ludvigsen, der kalder sig „Livsforsikringsinspektør", efterlyses nu af Politiet for Bedrageri.

Saadan ser han ud.

Nu gaar den godt igen!

Den russiske Bryder Pugatschoff, der var Bech-Olsens Modstander i Cirkus, er i Gaar pludselig rejst her fra Byen til Esbjerg for at udfordre Bech til en Revanchekamp i hans Cirkus.